

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010733
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219010733.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. júna 2020, v trestnej veci proti O. X. S. D., obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods.2 písm.e/ Tr.zák. sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaných O. X. a O. X. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 6.3.2020 sp.zn. 3T/39/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných O. X. S. O. X..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 6.3.2020 sp.zn. 3T/39/2019 bol obžalovaný O. X. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods.2 písm.e/ Tr.zák. sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. a obžalovaný O. X. z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obžalovaný O. X. od presne nezistenej doby na presne nezistených miestach v Č. O. obstarával rastlinný materiál rodu konope /Q./, ktorý dovážal na územie D. O. a po predchádzajúcej dohode ho následne so spoluobžalovaným O. X. predávali rôznym osobám na rôznych miestach v T. ako aj v mieste svojho bydliska v byte na ul. D. Č.. XX najneskôr do 10.12.2018, pričom obžalovaný O. X. po príchode z Č. O. K. T. dňa 11. 12. 2018 o 08,10 hod. u seba prechovával rastlinný materiál rodu Q. o celkovej hmotnosti 98,80 g s priemerným 15,5 % obsahom THC /tetrahydrocannabinolu/ účinnej látky rastliny konope /Q./, ktorý by zodpovedal najmenej 511 obvykle jednorazovým dávkam v predajnej cene najmenej 494,00 eur, rastlinný materiál rodu Q. o celkovej hmotnosti 92,30 g s priemerným 15,1 % obsahom THC, ktorý by zodpovedal najmenej 465 obvykle jednorazovým dávkam v predajnej cene najmenej 461,50 eur, rastlinný materiál rodu Q. o celkovej hmotnosti 103,32 g s priemerným 14,9 % obsahom THC, ktorý by zodpovedal najmenej 513 obvykle jednorazovým dávkam v predajnej cene najmenej 516,60 eur a tiež 502 kusov morfológicky zhodných tabliet s obsahom MDMA (metyléndioxymetamfetamín) - extáza o celkovej hmotnosti 170,75 g, čo zodpovedá 502 kusom obvykle jednorazových dávok drogy v predajnej cene najmenej 2.510,00 eur, pričom podľa zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Q. zaradené do I. skupiny omamných látok a látka MDMA je zaradená do I. skupiny psychotropných látok,

pričom obžalovaný O. X. bol za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania a s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c/, písm. d/ Tr. zákona odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 119/2015 zo dňa 3.12.2015.

Obžalovanému O. X. za to bol podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zákona a per analógiám podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 90 (deväťdesiat) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného O. X. súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd uložil obžalovanému O. X. ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému O. X. ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovanému O. X. súd uložil podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 140 (stoštyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného O. X. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému O. X. uložil ochranný dohľad na dva roky.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaný O. X. a obžalovaný O. X..

Obžalovaný O. X. odvolanie podal len voči výroku o uloženom treste, ktoré odôvodnil tým, že súdom určený trest odňatia slobody v trvaní 90 mesiacov považuje za neprimerane prísny. S uložením ochranného protitoxikomanického liečenia po nástupe výkonu trestu odňatia slobody súhlasí.

Obžalovaný O. X. poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že súd považuje nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 90 mesiacov v jeho prípade na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej prevýchovy a generálnej prevencie za dostatočný a taktiež primeraný okolnostiam prípadu a osobným pomerom obžalovaného. Podľa jeho názoru súd správne prihliadol na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, keď mu znížil uloženú výšku trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu 120 mesiacov o necelú jednu tretinu, teda o 40 mesiacov, avšak má za to, že pri rozhodovaní vôbec neprihliadal na jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný O. X. poukázal predovšetkým na skutočnosť, že pred vzatím do väzby žil usporiadaným životom spolu so svojou družkou a dcérou, ktorým zabezpečoval opateru. Dlhodobým pobytom vo výkone trestu odňatia slobody, v dôsledku straty pravidelného kontaktu so svojou rodinou, nie je možné vylúčiť, že sa im úplne odcudzí, predovšetkým dcére, čo nie je v ich spoločnom záujme. Má záujem naďalej sa podieľať na jej výchove, čo mu ale dlhodobým pobytom vo výkone trestu odňatia slobody bude znemožnené.

V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vyššie uvádzané skutočnosti považuje za hodné osobitného zreteľa, na ktoré mal súd prvého stupňa prihliadnúť pri ukladaní trestu, čo však opomenul. Navyše poukázal, že vo väzbe sa správa slušne a disciplinovane a výkon väzby v jeho prípade prebieha v žiaducom sociálnom smere.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Vzhľadom na slušné správanie vo väzbe počas obdobia jeden a pol roka, ktoré je dostatočnou zárukou jeho prevýchovy má za to, že dlhodobé umiestnenie do výkonu trestu odňatia slobody, by nemalo v jeho prípade žiadaný výchovný účinok. Práve naopak má za to, že výchova páchatel'a, aby tento viedol po vykonaní trestu odňatia slobody riadny a usporiadaný život, pri trvaní trestu v dĺžke 90 mesiacov ide

úplne do úzadia. Je však rovnako dôležité a potrebné naplniť nielen účel trestu, ktorým je zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aj účel, ktorým je výchova páchatela, ktorý je rovnako dôležitý.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný O. X. navrhol, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody v kratšom trvaní, nakoľko doposiaľ žil usporiadaným životom spoločne so svojou družkou a dcérou. Dlhodobý pobyt v ústave na výkon trestu odňatia slobody môže spôsobiť výrazne narušenie doterajšieho života tejto rodiny a úplné odcudzenie.

Obžalovaný O. X. podal odvolanie proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu, nakoľko skutku, pre ktorý bol uznaný vinným, a to z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie sa nedopustil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd považoval jeho argumentáciu, že do bytu mali chodiť ľudia za účelom nákupu šatstva za nepravdivú. Súd túto jeho obhajobu považoval za vyvrátenú na podklade výpovede svedkov, ktorí údajne vedeli, že má marihuanu a chodievali za ním do bytu, aby ju spoločne fajčili. Podľa odôvodnenia súdu ide konkrétne o výpovede svedkov B. N., P. Š. S. O. Š.. Súd ďalej uvádza, že o kupovaní marihuany priamo v byte niekoľkokrát do mesiaca, a to údajne priamo od neho, vypovedal svedok Ľ. V..

S uvedenou argumentáciou súdu sa nestotožňuje nakoľko má za to, že uvedené tvrdenia súdu a predovšetkým výpovede uvedených svedkov žiadnym spôsobom nepreukazujú spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Práve naopak z ich výpovedí nepochybné vyplýva, že sa skutku kladeného mu za vinu nedopustil.

Skutočnosť, že si k ním chodili ľudia kupovať šatstvo je pravdivá. Predmetnú skutočnosť by vedelo potvrdiť viacero ľudí, ktorí si ich chodili kupovať. Ďalej súd v odôvodnení na strane deväť rozsudku úplne nepochopiteľne a nesprávne uviedol, že svedkovia B. N., P. Š. S. O. Š. vypovedali, že mali fajčiť marihuanu s ním, pričom však všetci traja výslovne uviedli, že ju fajčili s jeho bratom O. tak, ako sa to uvádza aj skôr v samotnom odôvodnení rozsudku, v rámci výpovedí jednotlivých svedkov. Súd teda postupoval nesprávne, keď ustálil jeho vinu na základe výpovedí uvedených svedkov a súdne odôvodnenie je z tohto dôvodu rozporné a nepresvedčivé.

K výpovedi svedka Ľ. V. uviedol, že súd rovnako v tomto prípade postupoval nesprávne, keď na základe jeho výpovede ustálil, že mu mal predávať marihuanu. Z výpovede tohto svedka jednoznačne vyplýva, že chodieval ako kamarát do bydliska obžalovaných jedenkrát až dvakrát do mesiaca, kde mu v prítomnosti svojej družky obžalovaný O. X. predával marihuanu a obžalovaný O. X. v tom čase nebol doma alebo bol vo svojej izbe. Je teda nepochybné, že jeho vina nemôže byť ustálená ani na základe výpovede tohto svedka, práve naopak výpoveď tohto svedka jednoznačne potvrdzuje jeho nevinu.

Pokiaľ súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že svedok O. Š. nevierohodným spôsobom vysvetlil, prečo nevypovedal o tom, čo uviedol v prípravnom konaní, teda že mu marihuanu poskytol aj obžalovaný O. X., tak k uvedenému je potrebné povedať, že je to pravda, ale ako poznamenal svedok vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, stalo sa to ešte v roku 2017. Toto však nebolo policajtom konajúcim výsluch zachytené v zápisnici o výpovedi svedka. Uvedená výpoveď teda rovnako nepreukazuje spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

K ďalšej argumentácii súdu na strane deväť odôvodnenia rozsudku uviedol, že naozaj nemal vedomosť o tom, že brat O. je distribútor marihuany, myslel si, že ju len fajčí a rovnako je pravdou, že látka MDMA mu bola podaná na oslave v nápoji bez jeho vedomia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že plnohodnotným dôkazom preukazujúcim jeho vinu sú aj záznamy priestorového odposluchu ich spoločného bydliska, z ktorých niektoré sa uvádzajú v odôvodnení. K uvedeným prepisom je potrebné uviesť, že takmer všetko čo sa v nich uvádza, hovorí jeho brat O., nakoľko jeho hlas na záznamoch odposluchu nebol identifikovaný. Predmetné odposluchy teda taktiež nepreukazujú spáchanie skutku jeho osobou tak, ako mu je kladený za vinu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a jeho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný O. X. v doplnení odvolania, podanom prostredníctvom obhajcu I. S. V., poukázal na vážne procesné pochybenie, ktoré súd prvého stupňa uviedol v odôvodnení rozsudku na strane deväť v štvrtom odseku, kde ohľadne obžalovaného O. X. uviedol, že jeho obrana je účelová, ktorú vyvrátili svedkovia, ktorí o ňom vypovedali, že vedeli, že má „trávu“, chodievali za ním do bytu, kde ju spoločne kamarátsky fajčili. Ide o svedkov B. N., P. Š. S. O. Š.. Títo svedkovia vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Košice II uviedli iné skutkové okolnosti, ktoré súd vyhodnotil zmätočne, nakoľko výpovede týchto svedkov boli spojené výlučne s osobou O. X., s ktorým spoločne užívali marihuanu.

Ďalej poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa nezohľadnil významnú okolnosť svedčiacu v prospech obžalovaného O. X., keď aj napriek tomu, že svedok O. Š. uviedol, že s O. X. fajčil marihuanu cca rok a pol dozadu, súd považoval výpoveď tohto svedka za relevantnú pre ustálenie skutku, ktorý je obžalovanému O. X. kladený za vinu.

Ďalším závažným pochybením súdu pri preukazovaní viny obžalovaného O. X. je skutočnosť, že v odôvodnení rozsudku na strane deväť v odseku štyri uvádza, že o kupovaní marihuany priamo v byte obžalovaných, niekoľkokrát do mesiaca, od O. X. vypovedal svedok L. V.. Uvedený záver je v priamom rozpore so samotným odôvodnením rozsudku na strane päť rozsudku, kde súd uvádza, že L. V. sa pozná s obžalovaným O. X. asi 15 rokov, ale tento mu nikdy nepredával, ani neposkytol drogy. Mal vedomosť, že s nimi mal v minulosti nejaký problém. Chodieval ako kamarát do bydliska obžalovaných jeden až dvakrát do mesiaca, kde mu v prítomnosti svojej družky obžalovaný O. X. predával marihuanu, ktorú konzumuje 10 rokov. Priamo v ich byte ju nikdy neužíval. Obžalovaný O. X. v tom čase nebol doma alebo bol vo svojej izbe.

S ohľadom na obsah trestného spisu v ďalšom poukázal, že jedným z dôvodov, pre ktoré bol obžalovaný O. X. najskôr zadržaný a následne vzatý do väzby, bola výpoveď D. G., ktorá vypovedala pod hrubým nátlakom príslušníkov polície a pod hrozbou, že ak nebude vypovedať v neprospech obžalovaného O. X., tak bude obžalovaná ako spolupáchateľka a jej dieťa bude umiestnené v K. K..

Takýto postup orgánu činného v trestnom konaní je v príkrom rozpore so zákonom, keď osobu, ktorá je zadržaná spoločne so svojim priateľom, ktorý mal postavenie podozrivej osoby, je po výpovedi prepustená na slobodu, hoci v samotnej výpovedi priznala, že vedela o aktivitách svojho priateľa a bola v niektorých prípadoch priamym aktérom pri predaji drog. Takúto osobu je potrebné považovať za nedôveryhodnú, a to najmä k osobe obžalovaného O. X.. Túto skutočnosť potvrdzuje aj výpoveď obžalovaného O. X., ktorý uviedol, že jeho brat O. X. nemá s drogami nič spoločné.

Na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania a s ohľadom na priebeh trestného konania, ako aj okolnosti vzatia obžalovaného O. X. do väzby, obhajoba považuje za absurdné, ak súd prvého stupňa vo svojom rozsudku uviedol, že na základe výsledkov dokazovania mohol súd dospieť k záveru aj o vine obžalovaného O. X.. Neexistujú priame dôkazy, ktoré by ho usvedčovali z trestnej činnosti spočívajúcej v distribúcii marihuany a extázy, ktorú zabezpečoval jeho brat spoluobžalovaný O. X..

Z vyššie uvedených dôvodov preto majú za to, že je neprijateľné, ak existujú pochybnosti o vine obžalovaného O. X., potom ho súd nemôže odsúdiť len na základe nepriamych dôkazov, ktoré boli a sú spochybňované a u ktorých súd namietané nedostatky žiadnym spôsobom neodstránil.

Súd považoval za plnohodnotné nepriame dôkazy aj záznamy priestorového odposluchu spoločného bydliska obžalovaných. Tento nepriamy dôkaz súd objektivizoval iba na základe výpovede jedného svedka, pričom opomenul, že v trestnom konaní sa u obžalovaného O. X. nevykonala hlasová skúška, ktorou by bolo možné preukázať či hlas, ktorý bol zachytený na zvukovom zázname, patril jemu alebo inej tretej osobe. V trestnom spise absentuje znalecký posudok, ktorým by sa preukázalo, či hlas O. X. sa zhoduje s hlasom na zachytenom zvukovom zázname.

V konaní pred súdom prvého stupňa bol vykonaný dôkaz označený ako prepisy zo záznamov priestorového odposluchu iba jeho prečítaním, pričom súd neskúmal hodnovernosť tohto dôkazu, jeho

úplnosť a relevantnosť jeho použitia v tomto trestnom konaní. V tomto smere máme za to, že konaním súdu prvého stupňa bolo porušené právo na obhajobu a právo na spravodlivý súdny proces.

Súd prvého stupňa obžalovanému O. X. napriek pochybnostiam o vine uložil trest odňatia slobody v trvaní 140 mesiacov (11 rokov a 8 mesiacov). Uloženie trestu odňatia slobody v takejto výmere je potrebné považovať za nezákonné, a to vzhľadom k tomu, že v priebehu trestného konania boli navodené dostatočné pochybnosti o jeho vine. V trestnom konaní sa nepreukázalo konanie obžalovaného O. X., ktoré by malo napĺňať znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa ustanovenia § 172 ods. 2 Trestného zákona. Navyše výsledkami vykonaného dokazovania súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neustálil, že v posudzovanom prípade malo dôjsť k spoločnému konaniu obžalovaných O. X. S. O. X..

V prípade, ak súd prvého stupňa má za to, že konanie O. X. napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, nemožno bez preukázania skutkových okolností tvrdiť, že obžalovaný O. X. sa automaticky dopustil protiprávneho konania ako spolupáchateľ, a to iba tým, že býval spolu so svojím bratom v spoločnej domácnosti. Otázka viny a následné uloženie trestu nemôže vychádzať iba z domniek, z nepatrnej pravdepodobnosti a zo subjektívneho vnímania reality.

V ďalšom obhajoba uviedla, že podľa ich názoru nebol správne a dostatočným spôsobom ustálený skutkový stav veci. Pri opise skutku sa počet jednorazových dávok určuje na základe kritéria obsahového množstva účinnej látky, pričom na jednorazovú dávku pripadá v závislosti od obsahu THC 0,19 alebo 0,20 gramu omamnej látky - marihuany. Z uvedeného dôvodu preto majú za to, že skutok, a to s ohľadom aj na počet jednorazových dávok je vymedzený nesprávne.

Poukazujúc na ustálenú súdnu prax sa pri posudzovaní otázky počtu jednorazových dávok má vychádzať z tzv. hmotnostného kritéria. Za jednorazovú dávku sa považuje množstvo zodpovedajúce 0,5 g vysušenej marihuany. Pri aplikovaní tohto záveru a s použitím uvádzanej hmotnosti marihuany mal byť počet jednorazových dávok správne určený vo výške 588 jednorazových dávok a nie 1489 jednorazových dávok, ako sa určuje v skutku, ktorý je opísaný v rozsudku súdu prvého stupňa. Uvedené obhajoba poznamenala iba na margo objektívneho posudzovania skutkových okolností, ktoré sú alebo môžu byť relevantné pre uvedené trestné konanie.

Aj napriek skutočnosti, že v trestnom konaní sa obžalovanému O. X. vierohodným spôsobom nepreukázalo, že spáchal čin, ktorý je mu kladený za vinu, nie je možné stotožňovať osobu, ktorá je v postavení vedomého alebo nevedomého konzumenta drog s osobou, ktorá je páchatelom trestnej činnosti. Drogová politika, a to s ohľadom na predchádzanie trestnej činnosti a zákonné vymedzenie, je nastavená veľmi prísne, avšak každú osobu možno trestať iba zo zákonných dôvodov a na základe zákona. Pri materiálnom posudzovaní spoločenskej situácie v niektorých prípadoch jednoducho vyznieva, že osoba, ktorá má alebo mala určitý kontakt s omamnou látkou, jedom alebo prekurzorom v intenciách zákonného vymedzenia trestného činu je v ďalšom konaní a priori vnímaná negatívne, a to bez ohľadu na to, či sú prítomné relevantné skutkové okolnosti, ktoré preukazujú konanie konkrétnej osoby naplňajúce znaky trestného činu. V tejto súvislosti bolo poukázané aj na tú skutočnosť, že I. D. C. ako sudca rozhodovala o obžalovanom O. X. v predchádzajúcich trestných konaniach v rámci drogovej trestnej činnosti.

Záverom obhajoba poukázala na rozhodovaciu činnosť aj samotného senátu Krajského súdu v Košiciach, ktorý v inej trestnej veci, ktorú súd viedol pod sp. zn. 7To/85/2017 a v ktorej boli preukázané rozhodujúce skutočnosti, t. j. bolo preukázané prechovávanie a následný predaj omamnej látky, hoci v malom množstve, odvolací súd potvrdil rozsudok prvého stupňa, ktorým uznal obžalovaných vinnými a uložil im podmienené tresty v trvaní troch rokov s probačným dohľadom na skúšobnú dobu štyroch rokov.

Obžalovaný O. X., a to v kontexte prejednávaneho prípadu, nevyrobil, nedoviezol, nevyviezol, nepreviezol, nedal si prepraviť, nekúpil, nepredal, nevymenil, nezadovážil ani neprechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor a ani si takúto činnosť nesprostredkoval, preto obhajoba navrhla napadnutý rozsudok ohľadne jeho osoby v celom rozsahu

zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, resp. obžalovaného oslobodiť spod obžaloby prokurátora.

Na podklade odvolania obžalovaných O. X. S. O. X. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Pokiaľ sa týka odvolacích argumentov obžalovaného O. X., ktorý v dôvodoch odvolania vytýka súdu prvého stupňa uloženie neprímerane prísneho trestu, odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 hovorí o možnosti a nie o povinnosti súdu pri rozhodovaní o treste aplikovať ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Pokiaľ súd pri rozhodovaní sa rozhodne aplikovať toto ustanovenie, to však neznamená, že súd automaticky trest odňatia slobody uloží na dolnej hranici takto stanovenej trestnej sadzby.

Správne súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku poukázal na osobu obžalovaného O. X., ako to má na zreteli ustanovenie § 34 ods. 4 Tr.zák. Obžalovaný O. X. v minulosti už bol trestne stíhaný a odsúdený. Odvolací súd považuje pritom za potrebné poukázať na ustanovenie § 7b ods. 2 Tr. zák., a to tú skutočnosť, že obžalovaný O. X. má v registri trestov štyri záznamy, pričom naposledy bol potrestaný v D. O. L. pre konanie, ktoré bolo právne posúdené ako trestný čin krádeže a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere piatich mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu troch rokov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2016, teda teraz posudzovaného skutku sa vlastne dopustil počas plynutia skúšobnej doby v inej trestnej veci.

Poukazujúc na vyššie uvádzané skutočnosti preto ani odvolací súd nezistil na strane obžalovaného O. X. také poľahčujúce okolnosti, pre ktoré by bolo potrebné vyhovieť jeho odvolaniu a uložiť mu miernejší trest odňatia slobody, než mu bol uložený napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa. Odvolací súd preto odvolanie obžalovaného O. X. do výroku o uloženom treste ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu obžalovaného O. X. v prvom rade odvolací súd považuje za nutné uviesť, že súd prvého stupňa sa v dôvodoch svojho rozsudku na strane deväť skutočne dopustil nepresnosti, keď uviedol, že obžalovaný O. X. bol usvedčený okrem iného aj výpoveďami svedkov B. N., P. Š.P., O. Š. S. L. V.. Skutočne títo svedkovia vypovedali o osobe obžalovaného O. X., ktorý napokon spáchanie žalovaného skutku ani nepoprel a urobil pred súdom vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal.

K obhajobe obžalovaného O. X., že výsledkami vykonaného dokazovania nebolo vôbec preukázané, aby sa dopustil žalovaného konania, odvolací súd považuje za nutné predovšetkým poukázať, že vo veci bol zákonným spôsobom vykonaný odposluch priestoru bytu, ktorý obžalovaný O. X. obýval spoločne s obžalovaným O. X.. Výsledkami vykonaného dokazovania navyše bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný O. X. vystupujúci pod prezývkou K. a obžalovaný O. X. pod prezývkou Struna alebo Suchý, a to na podklade obsahu prepisu odposluchov, že obžalovaný O. X. sa aktívne zúčastňoval na distribúcií omamnej a psychotropnej látky. Preto ani odvolací súd nevidel dôvod dopĺňať dokazovanie znaleckým dokazovaním po zabezpečení hlasovej vzorky minimálne od obžalovaného O. X..

Z výsledkov vykonaného dokazovania taktiež nepochybne vyplýva, že obžalovaný O. X. aj sám užíval drogu, a to extázu a jeho obrana o nevedomom požití tejto omamnej látky aj odvolací súd považoval len za jeho obranu s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

K námietke obhajoby o nesprávnom ustálení skutkového stavu veci, a to tým, že pri opise skutku súd počet jednorazových dávok určil na základe kritéria obsahového množstva účinnej látky, pričom na jednorazovú dávku pripadá v závislosti od obsahu THC 0,19 alebo 0,20 gramu omamnej látky - marihuany, odvolací súd poukazuje na závery znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej toxikológie, vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Košice, o ktorého správnosti záverov nemal dôvod pochybovať. Poukazujúc preto na závery znaleckého dokazovania odvolací súd argumenty odvolateľa vyhodnotil ako nedôvodné a v celom rozsahu sa stotožnil s ustálením skutkového stavu veci, ako bol urobený na súde prvého stupňa. Odvolací súd sa v žiadnom prípade

nemohol stotožniť s názorom obhajoby, t.j. že počet jednorazových dávok mal byť určený na základe hmotnostného kritéria, kde na jednorazovú dávku je potrebné 0,50 gramu vysušenej marihuany, nakoľko v tomto prípade, by vôbec nebolo zohľadňované odborným skúmaním zistené percentuálne množstvo účinnej látky v teraz posudzovanom prípade.

Všeobecne k námietke obhajoby, že pri hmotnostnom kritériu, by bol vykonaným dokazovaním ustálený výrazne nižší počet jednorazových dávok drogy - marihuany, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že obžalovaný O. X. túto skutočnosť nenamietal, urobil vyhlásenie o vine. Žalované konanie obžalovaného O. X. v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa bolo práve na podklade záverov znaleckého dokazovania právne posúdené, ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., teda že drogu, a to v množstve, ako je to ustálené vo výroku napadnutého rozsudku, v mieste spoločného bydliska s bratom, teda spoluobžalovaným O. X. predával a rovnako spolu s bratom, teda spoluobžalovaným O. X. sa podieľal na jej prechovávaní v mieste spoločného bydliska, o čom nepochybne svedčí skutočnosť, že s drogou aktívne disponoval.

Súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď žalované konanie obžalovaného O. X. právne posúdil aj podľa odseku dva písmeno a/ obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v zmysle ustanovenia § 172 Tr. zák., nakoľko rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 119/2015 zo dňa 3. 12. 2015 bol odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov s tým, že mu bola uložená povinnosť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom, podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Správne súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku poukázal na tú skutočnosť, že teraz posudzovaného skutku sa obžalovaný O. X. dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia a tak o otázke osvedčenia, resp. jeho neosvedčenia bude mať súd možnosť rozhodnúť v lehote dvoch rokov, teda do 3.12.2020. Súd prvého stupňa teda ako predbežnú otázku tak zákonným spôsobom vyriešil odpoveď na otázku použitia prísnejšej právnej kvalifikácie v zmysle ustanovenia podľa § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., teda že už bol za taký čin odsúdený.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí súdu prvého stupňa vo výrokoch ohľadne zaradenia obžalovaných pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, resp. vo výroku o uložení ochranného dohľadu obžalovaným a u obžalovaného O. X. vo výroku o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, preto odvolania obžalovaných O. X. S. O. X. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.